

saaledes reguleres i Overensstemmelse med Ønsker, som er fremsat af Tjenestemændene, og ikke som en Gerning, der vender sig imod dem, saaledes som de opfattede det Forslag, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard i sin Tid gennemførte.

Foruden de sociale Udgifter og Lønningssudgifterne er der endnu et tredie stort Omraade — der er selvfølgelig en Række af mindre Omraader —, hvor Spørgsmaalet om Udgiftsnedsættelser kan fremkomme, og det er Militæruddgifterne. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard beklager, at vi særligt har fremhævet dette. Det er vor Opfattelse, at det er højst beklageligt, at Venstre og de Konservative ikke har villet gaa ind i en Forhandling om en Nyorganisation af vort Militærvæsen, som kunde erstatte den nuværende ganske meningsløse og formaalsløse Ordning. Paa hvilket Tidspunkt Venstre og Konservative eller Venstre alene vil gaa ind i denne Forhandling, raader vi jo ikke over. Det forekommer mig dog, at der er visse Tegn til, at det Tidspunkt, da Venstre vil gaa ind i en saadan Forhandling, ikke er saa helt fjern. Naar vi i det Ændringsforslag, vi her har fremsat, særlig peger paa Militæruddgifterne, er det altsaa ikke særlig for at indskærpe det almindelige Standpunkt, vi har, at hele Hærordningen bør omdannes i Overensstemmelse med det Lovforslag, som Folketinget har vedtaget, men det er for den nærmeste Fremtids Skyld. Man kan jo i alt Fald ikke vente, at det Lovforslag, som er oversendt til Landstinget, vedtages før et Finansaar er til Ende, men vi mener, at man dog let kunde komme til betydeligere Nedsættelser paa dette Omraade end paa andre, selv om man ikke gaar til nogen egentlig Omorganisation, og det skyldes den ganske simple Ting, at der under en Erhvervskrise er en væsentlig Forskel paa alle Udgifter, som tjener produktivt arbejdende Formaal i Samfundet, og Udgifter, som intet produktivt Formaal har. Hvorledes man end vil betegne Militæruddgifterne, som en Assurance eller hvad ellers man vil, noget som helst produktivt Formaal tjener de ikke.

Derfor er der under en Erhvervskrise i særlig Grad Anledning til at pege paa, at man maa underkaste Militæruddgifterne den nøjeste Prøvelse, nøjere end andre. Og det ogsaa af den Grund, at, som alle ved, Mili-

tærbudgettet delvis er en Stat i Staten, hvor det er vanskeligt at trænge frem med sine Krav, og hvor derfor et særlig grundigt Arbejde vilde kunne give et særlig gunstigt Resultat med Hensyn til Nedsættelser. (*Korsgaard:* Hvor vil De anbringe de Soldater, som De ikke indkalder?) Jeg forstaar af det ærede Medlem Hr. Korsgaards Bemærkning, at han virkelig betragter Militærorordningen som en Art Arbejdsløshedsbekæmpelse. (*Korsgaard:* Hvor vil De anbringe dem?) Er det ikke rigtigt, at det ærede Medlem opfatter Militærtjenesten som en Art Arbejdsløshedsbekæmpelse? Jeg tror, det er en temmelig kostbar Maade at bekæmpe Arbejdsløsheden paa.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard vendte sig nu mod den særlige Fremhæven af de militære Udgifter ved at sige, at han forlangte ensartede Synspunkter anlagt over hele Budgettet. Ja, det er jo en Frase, thi i det Øjeblik den højtærede Finansminister kommer op i Finansudvalget og siger, at han ønsker at anlægge en 10 pCt. Nedsættelse, er noget af det første, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard siger: Man kan jo dog ikke behandle alle Formaal ensartet, det er nødvendigt at se paa de forskellige Ting, thi én Ting kan taale 10 pCt.s Nedsættelse, og en anden kan ikke. Og det, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard siger oppe i Finansudvalget, er selvfølgelig rigtigt, langt rigtigere end denne Paastand om, at alt skal behandles ud fra et ganske ensartet Synspunkt. Men jeg har villet berolige det ærede Medlem Hr. N. Neergaard med Hensyn til, at det Ændringsforslag, vi har stillet, skulde placere Militæruddgifterne paa en anden Maade i dette Forslag, end de andre Budgetter er placeret. Det har kun til Hensigt at vise, at Militæruddgifterne er af en saadan Art, at under en Erhvervskrise maa man særlig gøre Forsøg paa at finde Veje til at nedsætte dem, selv om, man en Tid endnu ikke kan naa til Enighed om organisatorisk Omordning.

Jeg skal derfor opfordre det ærede Medlem til at overveje sin Stilling til dette Ændringsforslag endnu en Gang og til navnlig ikke at være bange for, hvad vi vil sige, hvis dette Ændringsforslag vedtages, og det ærede Medlem derefter stemmer for Forslaget, lige saa lidt som han skal være bange for, hvad vi vil sige, hvis han opret-